

Közép-Európa egyik egyedülálló alkotása a háromöví, 85 méter hosszú önhordó csőhíd

Rekord vízfogyasztás!

„Egy nap alatt 700 ezer köbméter! Még nem fordult elő, hogy több napon át napl 700 ezer köbméter vizet adott volna a fővárosi fogyasztóknak a Vízművek.”

Majd egy héttel később.

„A Vízművek ezekben a kánikulai napokban rendkívüli erőfeszítéseket tesz, hogy a hihetetlenül megnövekedett igényeket kielégítse. Volt nap, amikor 720 ezer köbméter vizet adott, amire még nem volt példa.”

720 ezer köbméter víz! Hatalmas mennyiség, még elképzelni is nehéz. Ha vagonokba raknánk, a vonat csaknem kilenc kilométer hosszú lenne. A budapesti Bazilikát például háromszor tele lehetne tölteni vele. Alacsony vízállás mellett a Tisza csaknem három és fél óra alatt szállt ennyi vizet. És sorolhatnánk a megdöbbentő, elgondolkoztató adatokat arról, hogy mennyi víz „tűnik el” egy-egy meleg nyári napon a pesti vezetékhálózatban. Két millió nagybudapesti lakosra számítva is 360 liter fejenként...

Ez a szám egy kicsit csal, mert nemcsak az emberek, az üzemek is „isznak” Pesten. De mégis, ha összevetjük a velünk egy földrajzi szélességben fekvő többi európai várossal, azt állapíthatjuk meg, hogy Budapest nemcsak Európában, hanem világviszonylatban is előkelő helyet

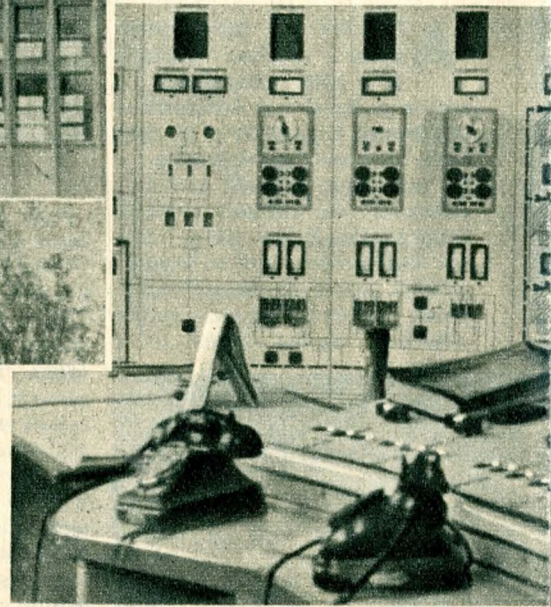
foglal el vízfogyasztás tekintetében. Párisban körülbelül 320 liter jut egy főre. (A város legalább annyira van iparosítva, mint Budapest.) Varsóban csak 180 liter az egy főre eső vízmennyiség; igaz, itt elenyésző az ipar. Bécsben, amely talán még nagyobb ipari centrum, mint Budapest, 300 liter jut egy emberre. Prágában 240 liter. Európában a legtöbb vizet Róma fogyasztja, de itt aztán a legnagyobb kánikulában is dőzsölnek, mert napjában többször mossák az utcákat (500 liter egy főre.)

Amikor e számokra téved tekintetünk, hitetlenkedően nézünk. Ha a víz felét fogyasztja el az ipar Budapesten, akkor is egy ember 180 liter vizet mosdik, iszik, fürdik el naponta. Egy nép kultúrájára a szappan és vízfogyasztásból is lehet következtetni: nem kell szegyenkeznünk a világ előtt.

Igen, de honnét ez a sok víz? És a nagy kérdés, hogyan tudta előteremteni a Vízművek napról-napra a 720 ezer köbméter vizet? Néhány évvel ezelőtt még megszokott jelenség volt, hogy 28–30 fős melegben, — vagy, ha a Duna megtréfált bennünket, akár télen is, — a második emeleten már imát mondanak a háziasszonyok a vízcsapnak, hogy némi vizet adjon a főzéshez. Az idén a 35–36 fős kánikulában is csak ritka jelenség volt ez.

Egyszóval „megúsztuk” a harmadik leg-erősebb hóhullámot is. Az okait keresve, talán legelőször az öreg Dunát illeti a

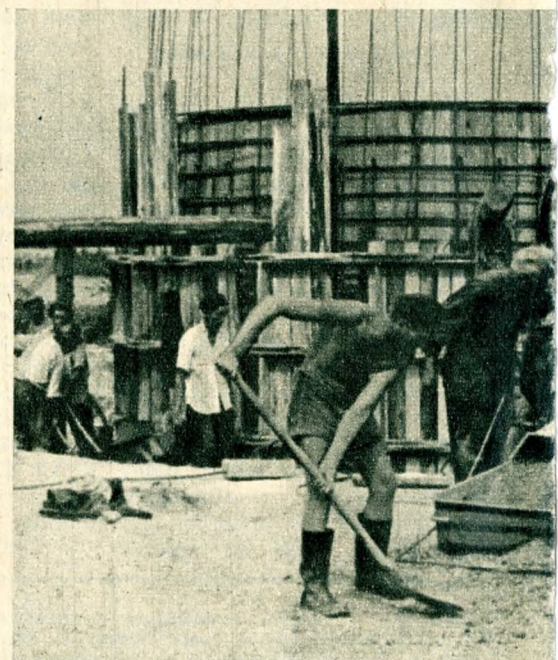
Меню

A központi vezérlőterem műszerfalán a egész tíz helyezették el az egyes beren

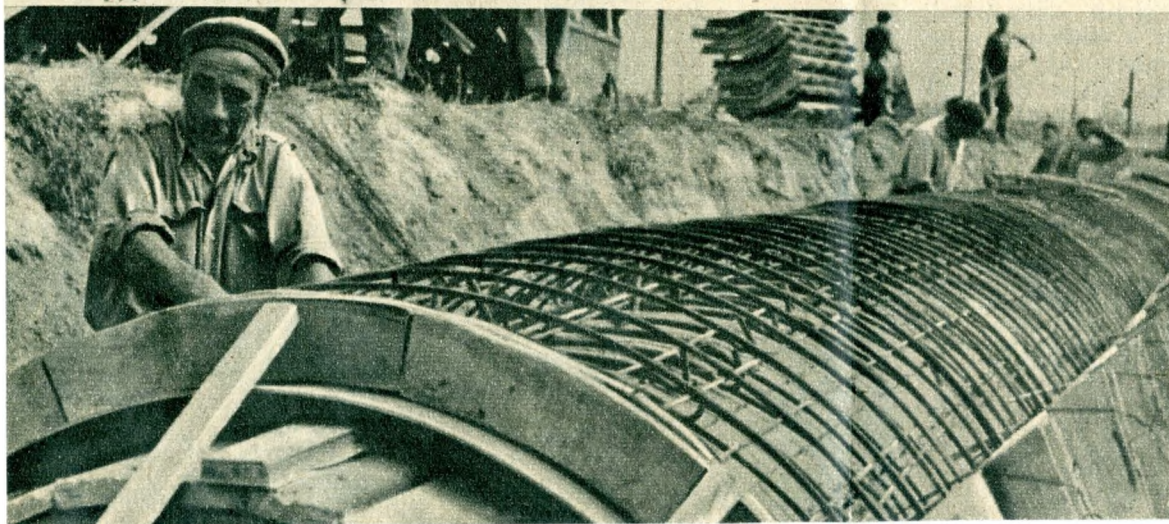
dicséret, mert azokban a meleg napokban is elegendő vizet szállított, persze hiába viselkedett volna jól a Duna, ha az ember jó előre fel nem készül a kánikulára. És erről az évekkal ezelőtt kezdődő felkészítésről szeretnénk néhány szót ejteni.

Elsőnek a káposztásmegyeri nagy felszíni vízművet kell említeni. 60–80 ezer köbméter vízzel járult hozzá az idei nyár vízszolgáltatásához. Ha valaki Vác felé indul, az út mentén a megyeri csárda

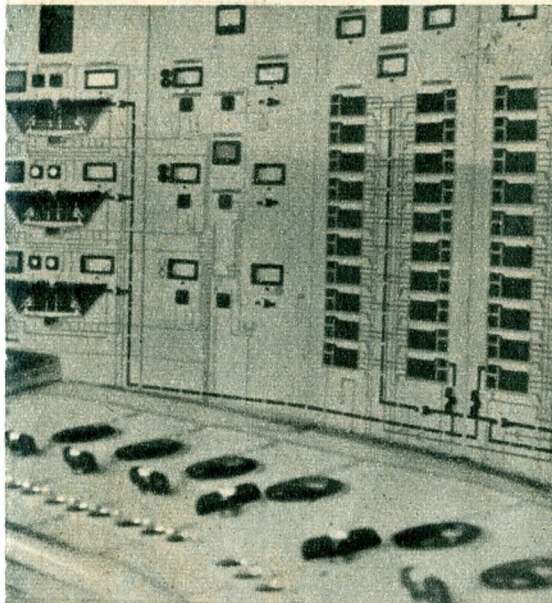

Betonozzák a szigetszentmiklósi csőkutak szívóvögre kerül

Az épülő szállítóvezeték, amely 21 új kút vizét viszi majd a szigetszentmiklósi gépházhoz

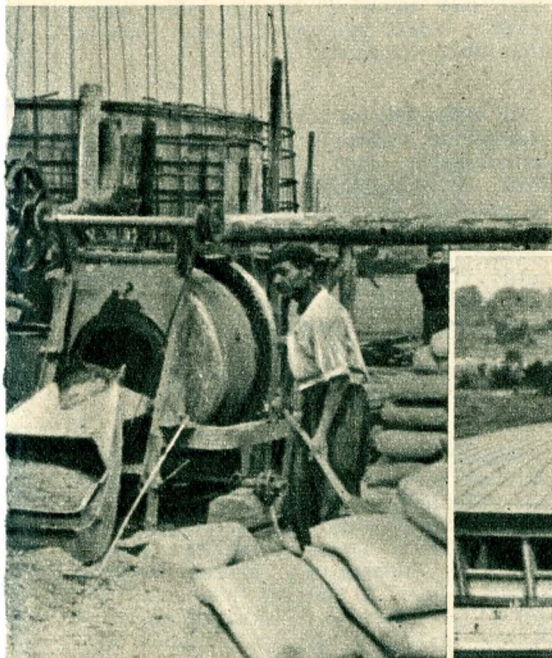
It iszik Budapest?

ztítási folyamat sémájának megfelelő pontjaiba
dezősek jelzőit és kapcsolóit

után egy tekintetet vet, — még akkor is, ha ezerszer járt arra — e nagyszerű létesítményre. És nemcsak nagyszerű, szép is, érdekes is. Világoszöld ablakaival szinte csalogatja az embert, kukkantsunk be hát.

A tavaly nyári rövid próbaüzem után — mondja Bögi János, a víztisztító telep vezetője — az idén már szinte maximális teljesítményt adott a vízmű. — De kezdjük talán ott az utat, ahol a víz belép a tisztító telepre. A furcsa zöld fény

ógépházának alapját. Süllyesztésére
sor

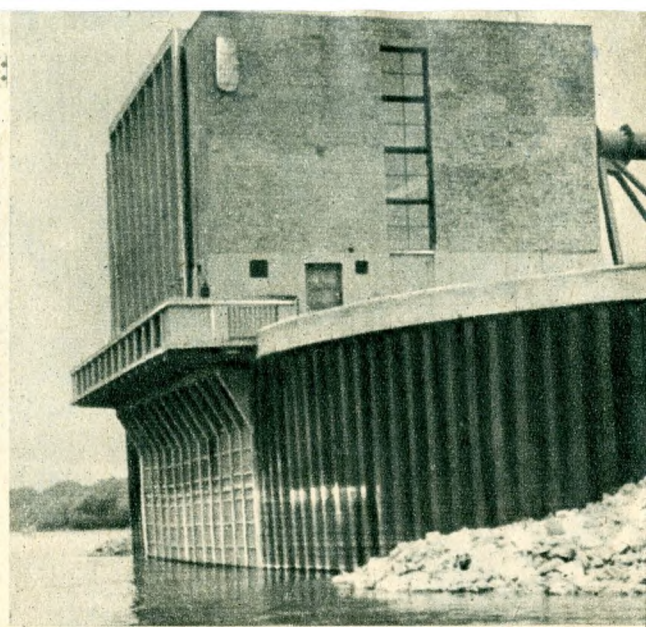
Nagy Z. Imre felvételei

hatására még sötétebbnek tűnik a Duna szürkés vize, amely a vízkivételi mű szivattyútól hosszú csőhídon át érkezik a telepre. Apró falevelek úszkálnak a tetején és jellegzetesen szabad Dunavíz-szagot áraszt. Méltóságtelesen forgó dobszűrőkön tisztítják meg ezektől a látható szennyeződésektől, s a derítéshez szükséges alumíniumsulfát-oldat beadagolása és az előklórozás után az ülepítőbe kerül. Innen a három, hatalmas tához hasonló derítőbe, majd a tisztítás utolsó fázisához, a homokszűrőhöz vezet a víz útja. Már nem zavaros. Jellegzetes szagát is elvesztette. A közegészségügyi előírásoknak minden tekintetben megfelel. Még hátra van az utóklórozás és innen a tisztavíz medencén keresztül zuhog a csővezetékbe, amely a fő szivattyú telepen át a fogyasztókhoz szállítja a vizet.

Apró poharat merítünk a bukó felé folyó tiszta vízbe. Itt már nem tudnánk megkülönböztetni a kútviztől, pedig erősen klóros ízűre számítottunk. De a tavalyi klóradagolást felére csökkentették, s így is többszörös biztonságot ad.

Az egész telepen alig találunk embert, pedig az automatizálás, a távjelző és távvezérlő berendezések szerelése még csak most folyik. Az új műszerek mind a magyar ipar találmányai és készítményei. Önműködő vegyszeradagoló, fotocellás iszapmélység- és sűrűségmérő, automata szűrőmosó berendezés... Mindez a központi diszpécser teremből vezérelhető. 16 ezer kábelvéget kötöttek be a szerelők ennek a teremnek a műszerfalaiba, s 45 kilométer vezeték fekszik a telepen. A második, a már működővel teljesen azonos kapacitású, azaz újabb százezer köbméter napi tisztavíz adó ütem elkészülte után is két ember ebből a teremből kapcsolókkal és gombokkal irányíthatja az egész telep működését.

— A második ütem építését — mondja búcsúzóul Bögi János — amely lényegesen olcsóbb lesz, mint az első, valószínűleg ősszel kezdik meg.

A felszíni vízmű vízkivételi műve 12 ezer köbméter kavicsból álló mesterséges szigetre épült

— Mind a vízbeszerzés, mind a szivattyúgépek, mind pedig a szállítóvezetékek — mondja Abos Bruno, a Vízművek főmérnöke, — teljesítményük felső határán vannak. Ezért igen költséges a Vízművek további bővítése, mert a legtöbb helyen valamennyi berendezést, bővíteni kell. Szerencsés kivétel a szigetszentmiklósi gépház, amely a most épülő új kutak 30 ezer köbméter többlet-vízhozamát is a hálózatba tudja nyomni.

A szigetszentmiklósi víznyerés nagyjából hagyományos módon történik. S itt megint meg kell állni, mert eddig mindig úgy tudtuk, hogy az északi folyószakaszon látszik a legcélszerűbbnek a kutak telepítése. Talán azért legyintettek sokan, amikor Budapest vízellátásának megjavításáról volt szó, mert ott már lassan minden kútlehetőség kimerült. De a déli szakasz is legalább olyan minőségű vizet tud szolgáltatni, mint a megyeri kútrendszer.

E rövidke írásban szinte csak egyetlen új létesítményt mutatunk be. De talán azért szorítottunk erre a példára, mert világviszonylatban is igen korszerű mű létesült a Váci út mentén, amelyre büszkék lehetünk, s amelynek segítségével, különösen, ha a második „ütem” is megépül, még a negyedik, ötödik emeleten is lesz víz a következő kánikulákban.

Rákos — H. Szabó

Impozáns képet mutat a három 36 méter átmérőjű derítő medence

